

GEZ

KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO

3. Miejscowość

DZIAŁDOWO

1. Nazwa

stanowisko archeologiczne obszaru Starego Miasta

2. Czas powstania

średniowiecze

8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym

4. Adres

13-200 Działdowo

5. Przynależność administracyjna

województwo:
warmińsko-mazurskie

powiat: działdowski

gmina: Działdowo

obręb: 0001 Działdowo
działka nr: -

6. Formy ochrony

Ustawa z d. 23.07.2003 o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (art. 7)
- Założenie Urbanistyczne Starego Miasta Działdowa - decyzja z 22.08.1960r. (A-530)

Ustalenia ochrony w MPZP Miasta Działdowo - Uchwała nr XXXVI/445/02 Rady Miejskiej w Działdowie z 24.05.2002r. wraz z późniejszymi zmianami

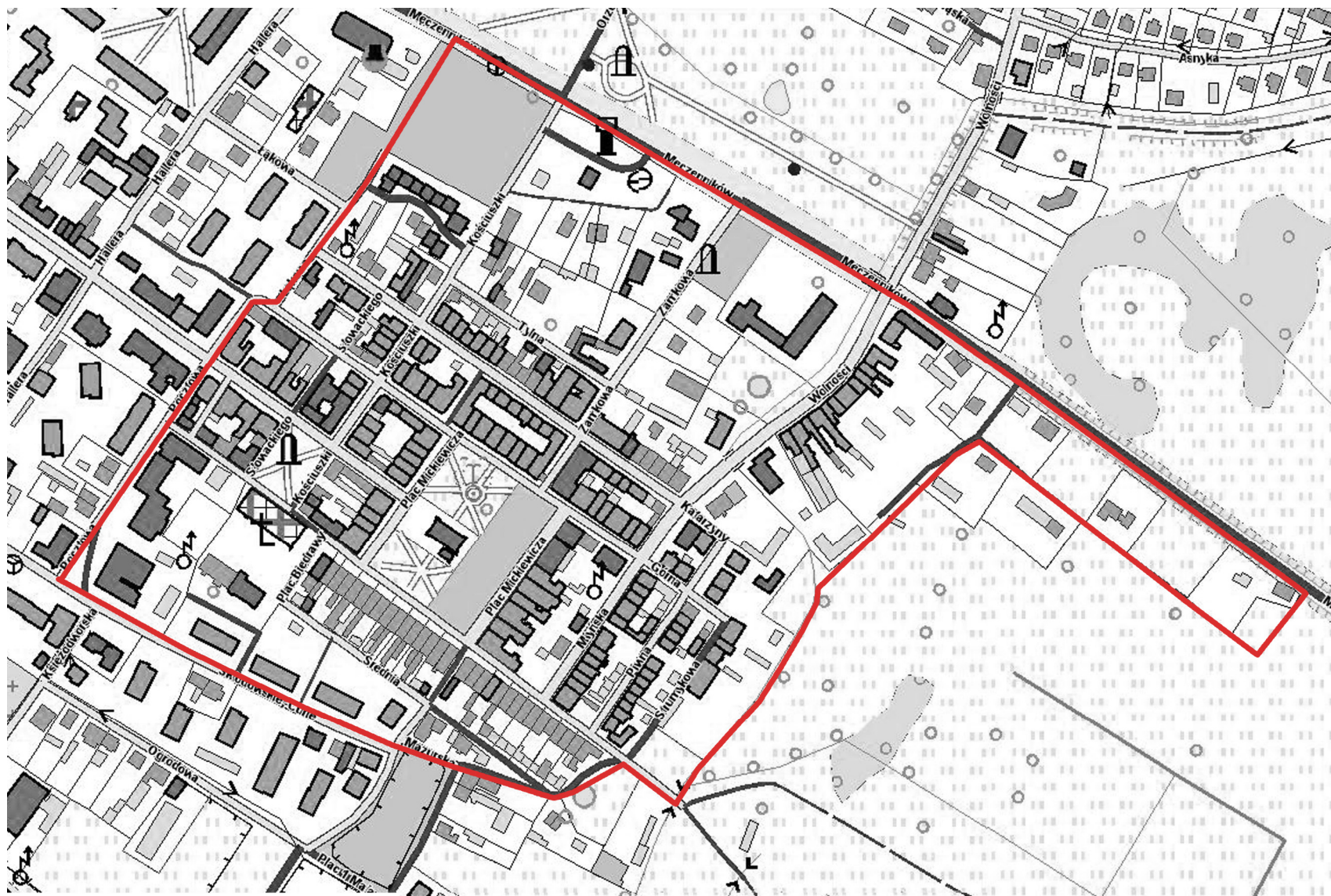
Ustawa z d. 07.07.1994 Prawo budowlane (art. 39. ust. 3)
- Gminna Ewidencja Zabytków

7. Opracowanie karty adresowej

autor: Anna Majewska

data: grudzień 2013r.

Anna Ulejewska

<p>9. Fotografia dodatkowa</p>	<p>10. Opis architektoniczny</p> <p>Obiektem jest stanowisko archeologiczne rozpoznane przez wieloletnie badania archeologiczne prowadzone w latach 1981-2010. Stanowią je nawarstwienia kulturowe starego miasta wraz z zamkiem o proveniencji średniowiecznej. Świadectwem materialnym są relikty architektoniczne, ceramika, monety oraz zabytki metalowe.</p> <p>Informacja zawarta na karcie ewidencyjnej stanowiska archeologicznego WUOZ: E.Sukertowa-Biedrawina ("Przewodnik krajoznawczy po działdowskim powiecie") pisze o "śladach pali" znajdujących przy kopaniu torfu "na mokrych łąkach przy samym mieście od strony drogi kisińskiej". Na podstawie tych znalezisk autorka wysuwa przypuszczenie, iż zamek krzyżacki został wybudowany na miejscu "pierwotnego grodziszcza". Prawdopodobnie ta wzmianka stała się źródłem wiadomości o grodzie w Działdowie.</p> <p>Należy zwrócić uwagę, iż:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. określenie "pierwotne grodziszcze" sprawia wrażenie wyłącznie afektowanego wyrażenia typu młodopolskiego oznaczającego nie tylko dawną fortyfikację, ale także relikw osady, której funkcjonowanie "tonie w pomroce dziejów" 2. pale były znajdowane w obrębie doliny rzecznej przy jej krawędzi, więc najbardziej prawdopodobne wydaje się przypuszczenie, że były one elementami konstrukcji umacniających brzeg doliny rzecznej (takich, jak w Warszawie "tamki" bite wzdłuż lewego brzegu Wisły)
<p>12. Historia miejscowości lub obiektu</p> <p>Działdowo lokowane na prawie chełmińskim 14.VIII.1344r.; dogodne położenie implikowało dobre kontakty handlowe; niszczone w czasie kolejnych pożarów i wojen. Po pożarze w 1733r.miasto odbudowano wg planu J.L.Schultheiss von Vhfriedt; po pożarze w 1794r. plan odbudowy miasta opracował mierniczy Tite i radca wojskowy Schimmelpfennig a obecny kształt centrum miasta jest efektem tej realizacji. W końcu XIX w. autorem większości realizacji był A.Stohr i skromniejszy A.Goerke. W 1915r. zatwierdzono plan odbudowy F.Kahma. Po zniszczeniach I WŚ architektoniczne wytyczne odbudowy miasta nadał H.Muthesius.</p>	<p>11. Stan zachowania</p> <p>-</p> <p>13. Uwagi</p> <p>-</p>